

ע"פ 730/20 - סאעד גסאן אבו חלק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 730/20

לפני:
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת י' וילנר

המערער:
סאעד גסאן אבו חלק

נגד

המשיבה:
מדינת ישראל

ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-
לוד (כב' השופט ע' קובו) בת"פ 17-03-63694 מיום
17.12.2019

תאריך הישיבה:
כ"ג בשבט התש"ף (18.2.2020)

בשם המערער:
עו"ד דורון נוי; עו"ד עדן נחום

בשם המשיבה:
עו"ד רחלי זוארץ-לוי

פסק-דין

השופט ע' פוגלמן:

1. המערער הורשע לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירותקשירת קשר לביצוע פשע לפי §ל, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), יחד עם § סיפא בחוק, ו§ל התש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון); וכןבעירות סחיטה באיומים לפי §לחוק.

2. למען שלמות התמונה נזכיר כי שני נאשמים נוספים הואשמו באותו כתב אישום במסכת ענפה של עבירות,

בגדרה של פרשת הונאה מורכבת, במסגרתה קיבלו במרמה סך של 1,427,040 דולר מחברה הודית. נאשמים אלה הורשעו על פי הודאתם בקשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; עבירות של זיוף בכוונה לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בצוותא, לפי ספיא לחוק יחד עם ב; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בצוותא, לפי ספיא לחוק, יחד עם לחוק; ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בצוותא, לפי ספיא יחד עם סעיפים ב; הלבנת הון, בצוותא, לפי יחד עם ל; וניסיון להלבנת הון, בצוותא, לפי ל, ביחד עם סעיפים ב.

3. בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ע' קובו) גזר על הנאשמים האחרים (שערעור מצדם על חומרת העונש תלוי ועומד בבית משפט זה), 14 חודשי מאסר בפועל, וכן עונש מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 60,000 ש"ח; בעוד שעל המערער נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 50,000 ש"ח.

4. לפנינו ערעור המערער על חומרת עונש המאסר, ועל גובה הקנס שהושת עליו. שמענו את טיעוני הצדדים בדיון שנערך לפנינו ביום 18.2.2020. באי כוח המערער הבהירו בדיון כי המערער יסיים לשאת את עונש המאסר שלו (אם לא יוחלט על קיצורו) בחודש אפריל הקרוב ואם יינתן לו שחרור על תנאי בחלוף שני שליש מתקופת המאסר, ישתחרר בחודש מרץ הקרוב. עוד צוין כי ככל שיוחלט על שחרור על תנאי, המערער לא יעמוד על ערעורו בכל שאמור בעונש המאסר.

מכאן לכאן, ביום 20.2.2020, החליטה הרשות המוסמכת, בהחלטה מנומקת, לדחות את בקשת המערער לשחרור על תנאי. קיבלנו על כך הודעה בכתב מטעם הצדדים בהתאם להחלטתנו בסיכום הדיון, ולפיכך נדרשת הכרעתנו בערעור.

5. שקלנו את טיעוני המערער. באי כוחו המלומד הדגיש לפנינו כי מלכתחילה סבר בית המשפט המחוזי כי ניתן להסתפק במאסר שרירותי בעבודות שירות, על רקע מצב בריאותו הקשה של בנו לצד מצבה הנפשי של רעייתו ובהעדר הרשעות קודמות לחובתו, אולם בשל קביעת הממונה על עבודות שירות בדבר הסיכון הנשקף מהמערער – שלטענת באי כוח המערער בדיון, נסמך על אותו מידע מודיעיני שהוגש לוועדת השחרורים – הדבר לא הסתייע. בנסיבות אלה סבור באי כוח המערער כי ראוי להורות על קיצור עונש המאסר, בשל הנסיבות המיוחדות, וכי אף ראוי לסטות מהמתחם מטעמי שיקום. זאת בצד הטעמים הנוספים עליהם עמד בערעורו ובטיעונו לפנינו. המדינה מצידה בקשה להשאיר את פסק דינו של בית המשפט המחוזי על מכונו.

6. אכן, ערים אנו, כמו בית המשפט המחוזי הנכבד, לנסיבותיו האישיות של המערער. אולם, אלה נשקלו על ידי בית המשפט כדבעי ולא מצאנו כי האיזון הכולל בין שיקולי הענישה מצדיק התערבות ערכאת הערעור בהקשר זה. לא נעלמה מעינינו גם העובדה שהמערער מצפה ללידתה של בת בחודש מאי הקרוב, וכפי המצוין יסיים לשאת את עונש המאסר לפני הלידה, כך שגם בהיבט זה אין עילה לקיצור תקופת המאסר.

7. בנושא הקנס ראינו להקל במידת מה עם המערער. הקנס שנגזר עליו – לכשעצמו – אינו מצדיק התערבות, אולם בהסתכלות כוללת על הפרשה ועל הנאשמים הנוספים להם יוחסו גם עבירות כלכליות ועונש הקנס שנגזר עליהם הועמד על סך של 60,000 ש"ח בלבד, מצאנו כי קנס בסך של 35,000 ש"ח, יהיה מידתי יותר בנסיבות המקרה, וכך אנו מחליטים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

ניתן היום, כ"ח בשבט התש"ף (23.2.2020).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט
